

През 1984 г. е прекъсната спиралата на драматичното нарастване на разходите в аграрния сектор; сложен е край - наистина внимателно и секторно ограничено - и на идеята за неограничените гаранции за пласмента. След предварителни договорености на министрите на селското стопанство по отношение на свръхпроизводството на мляко и зърнени храни, както и за съкращаване на валутните компенсации, срещата на високо равнище във Фонтенбло (25 и 26 юни 1984 г.) фиксира споразуменията със специални клаузи за Ирландия и с това преди всичко потвърждава ограничаването на гарантираните количества на млякото - проблемен сектор номер 1 за селскостопанския пазар.

Освен това наред с взетите решения в областта на селското стопанство и за Европейския съвет във Фонтенбло се постига и споразумение за едно временно решение на нарастващия от пет години бюджетен конфликт. Дотогава година за година се договаря намаляването на британските бюджетни натоварвания под формата на ad hoc правила. Противно на това намереното сега решение изхожда от едно по-дългосрочно уреждане. Великобритания получава обратно определени суми, докато останалите си поделят тежестите. Като компенсация за бъдещото неравновесие на финансовия трансфер Общността се задължава да връща на Великобритания ежегодно 66% от разликата между внасяната от нея в бюджета на ЕО част от ДДС и сумите, които се вливат в тази страна чрез политиките на Общността. ФРГ трябва да участва в разходите по британския дял само с две трети от своя нормален дял, докато всички други държави се включват със своя пълен дял. Тази компенсационна система за пръв път е приложена през 1985 г. Общо взето, срещата на върха във Фонтенбло е успех, независимо че в селскостопанската политика и във финансовата система са извършени само повърхностни корекции.